

Chậm chậm đừng quên...

Xuân Diệu

Chậm chậm đừng quên em, em ơi
Chớ quên yêu mến hứa muôn đời,
Đừng quên hoa duối, hoa sim dại,
Hoa dạ lan hương ôm lứa đôi.
Chậm chậm đừng quên, em ơi em
Chớ quên tâm sự những ngày đêm,
Đừng quên những tiếng bên tai rì,
Những lúc thương nhau mắt lặng nhìn.

Chậm chậm mà em! Quên được sao
Ngọt bùi chia sẻ, đói no trao,
Áo ta đùm bọc nhau khi rét,
Khi một mình vui chẳng nhớ nào.

Chậm chậm em mà! sao nhớ quên
Khi em đau ốm có anh bên:
Anh nằm bệnh viện, em thăm đến
Nắng rỏ mồ hôi trên má em.

Chậm chậm đừng quên cỏ với sương,
Trăng sao ta ngắm những đêm trường.
Em ơi chậm chậm đừng quên núi,
Suối Bạc, Cầu Mây đã ngát thương.

Những bến tàu xe, những cửa ga
Hãy còn níu chặt bóng đôi ta.
Những mùa hoa quả bao vương vấn,
Chậm chậm đừng quên cốm đậm đà.

Đừng quên, em hỡi, những trung thu,
Những Tết tươi lên vạn sắc màu:
Em nhỉ, mấy xuân đắm thắm lạ!
- Không em, Tết có vị gì đâu.

Muôn sợi ngàn dây đã thắt nhau,
Em ơi, chậm chậm tháo gì mau.
Tháo dây, rút cả vào da thịt,
Anh biết bao giờ mới hết đau.

Dây buộc đôi ta lại với đời;
Gỡ dây, gỡ cả cuộc đời thôi.
- Chớ quên hoa duối, hoa sim dại,
Em hỡi! đừng quên "hoa-anh-ơi"

Xuân Diệu
tập thơ Thanh ca (1967-1980)